

ROMANIA
TRIBUNALUL VRANCEA
SECTIA COMERCIALĂ SI DE CONTENCIOS AD-TIV
SENTINȚA CIVILĂ NR.268

Sedința publică de la 20 decembrie 2005

PREȘEDINTE: Simona-Florica Nicolau – judecător

GREFIER: Ionica Susanu

Ministerul Public a fost reprezentat prin procuror:
GHEORGHE MIHĂILĂ

La ordine pe rol fiind judecarea contestației formulată de contestatoarea [REDACTED], domiciliată în Focșani [REDACTED], județul Vrancea, împotriva deciziei nr.17 din 18 aprilie 2005, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Vrancea, cu sediul în municipiul Focșani, bd. Independenței nr.24, potrivit legii contenciosului administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică, au răspuns contestatoarea prin av. [REDACTED] și intimata prin consilier juridic [REDACTED] cu delegație la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, învederându-se că expertul [REDACTED] a deșus completări la raportul de expertiză. Câte un exemplar se înmânează părților.

Nefiind alte cereri de formulat, instanța constată procesul în stare de judecată și dă cuvântul în cadrul dezbaterilor.

Av. [REDACTED] pentru contestatoare având cuvântul, arată că cheltuielile la care a fost obligată contestatoarea s-au dovedit a nu fi reale, astfel că decizia contestată este în parte nelegală și solicită admiterea în parte a acțiunii, anularea deciziei și obligarea contestatoarei doar la plata sumei din raportul de expertiză.

Consilier juridic [REDACTED] pentru intimată având cuvântul, arată că din actele normative menționate că cheltuielile la care contestatoarea a fost obligată nu sunt deductibile, că în situația în care petenta nu a prezentat o situație detaliată a convorbirilor pentru afaceri și separat a convorbirilor personale, organul de control nu putea stabili ce sume sunt deductibile și solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public având cuvântul, pune concluzii de admitere a contestației în parte și obligarea contestatoarei la plata sumei conform raportului de expertiză întocmit în cauză.

TRIBUNALUL

Asupra cererii de față;

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Vrancea la nr.377/2005, reclamanta [REDACTED] a contestat măsurile dispuse prin Decizia nr.17/18.04.2005 a D.G.F.P.

rancea prin care s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la impunerea sumei de [REDACTED] lei cu titlu de obligații fiscale suplimentare la bugetul statului.

A arătat reclamanta că în perioada 2000-2004 a fost coordonator de zonă al firmei [REDACTED] S.R.L., având sarcini comerciale și de management, iar această activitate a presupus costuri cu convorbiri telefonice, asigurarea unei ținute vestimentare corespunzătoare, că toate cheltuielile deduse dar neluate în considerare de către organele de control fiscal au fost efectuate în legătură cu această activitate.

În dovedirea acțiunii sale a solicitat proba cu expertiză judiciară contabilă.

Prin întâmpinarea depusă la dosar la data de 03.06.2005, pârâta D.G.F.P. Vrancea a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată motivat de faptul că raportul de inspecție fiscală din data de 18.02.2005, în urma căruia au fost stabilite obligații suplimentare către bugetul statului a fost corect întocmit.

Examinând înscrisurile aflate la dosar și proba cu expertiză administrată în cauză, Tribunalul reține următoarea situație de fapt:

Prin raportul de inspecție fiscală din data de 18.02.2005 a fost verificată activitatea și modul de deducere al cheltuielilor reclamantei ca și coordonator activități pentru firma [REDACTED] S.R.L. pentru perioada 06.06.2000-31.12.2004, ocazie cu care s-a constatat că:

- pentru anul 2001 au fost înregistrate cheltuieli nedeductibile în sumă de [REDACTED] lei, reprezentând cheltuieli Romtelecom, cartele Conex, covor, set mobilier;
- pentru anul 2002 au fost înregistrate cheltuieli nedeductibile în sumă de [REDACTED] lei reprezentând cheltuieli Romtelecom, cartele Conex, îmbrăcăminte;
- pentru anul 2003 au fost înregistrate cheltuieli nedeductibile în sumă de [REDACTED] lei reprezentând cheltuieli telefon fix și mobil, carcasă telefon, plasă țânțari, costum haine, încălțăminte;
- pentru anul 2004 au fost înregistrate cheltuieli nedeductibile în sumă de [REDACTED] lei de asemenea pentru telefonie fixă și mobilă, pentru cuptor cu microunde, costum haine.

Pentru toate aceste cheltuieli deduse în mod greșit organele fiscale au stabilit obligații suplimentare față de bugetul statului în cuantum de [REDACTED] lei din care [REDACTED] lei - impozit pe venit; [REDACTED] lei - dobânzi pentru impozit pe venit și [REDACTED] lei cu titlu de penalități impozit pe venit.

Actul de control și de impunere este fundamentat doar în parte deoarece:

Potrivit următoarelor acte normative incidente în cauză, respectiv O.G. nr.73/27.08.1999, art.10 aliniat 1; O.G. nr. 7/19.07.2001 art.10 aliniat 1; Legea nr.571/22.12.2003 articolele 49 aliniat 4 și 7 litera a, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile pentru a fi deductibile sunt: să fie aferente veniturilor, să aibe la bază documente justificative, să aparțină exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

În concret, din raportul de expertiză întocmit în cauză de expert [REDACTED] rezultă că postul telefonic fix este înregistrat pe persoana fizică autorizată [REDACTED] și este imposibil de determinat dacă au fost efectuate convorbiri și în

ate scopuri decât în interesul activității, iar algoritmul folosit de organele fiscale pentru deducerea doar parțială a acestor cheltuieli nu are suport legal și nu poate fi verificat.

Cât privește cartelele Conex a căror valoare s-a dedus, instanța reține că reclamanta avea un abonament ca persoană particulară și pentru a nu exista confuzie, pentru convorbirile efectuate în interesul activității a achiziționat cartele Conex a căror valoare a dedus-o din venituri.

Astfel, cheltuielile efectuate în perioada 2001-2004 pentru serviciile telefonice, în valoare de [REDACTED] lei ROL sunt deductibile fiscal și nu trebuiau înlăturate de organele fiscale.

În privința obiectelor de inventar legislația incidentă în cauză admite că desfășurarea unei activități comerciale, chiar în propriul apartament reclamă prezența unui mobilier adecvat, respectiv scaune, fotolii, covor, cuier etc.

Din actul de control și din decizia prin care s-a respins contestația reclamantei nu rezultă motivele pe care organele fiscale întemeiază concluzia că acestea, respectiv covor și set mobilier nu ar fi servit scopului afacerii, singura reținere că aceste bunuri nu sunt evidențiate în Registrul Inventar nefiind concludentă în cauză.

Prin urmare și cheltuielile pentru covor și set mobilier, în cuantum de [REDACTED] lei ROL erau supuse deducerii.

Cheltuielile cu îmbrăcăminte, încălțăminte, plasă țânțari, cuptor cu microunde prin natura lor nu sunt destinate scopului afacerii de tipul celei desfășurate de reclamantă, astfel că acestea corect au fost apreciate ca deduse greșit.

Conform concluziilor expertului, obligațiile suplimentare ale reclamantei la bugetul statului, pentru perioada supusă controlului se ridică la suma de [REDACTED] lei ROL din care [REDACTED] lei - impozit pe venit; [REDACTED] lei - dobândă; [REDACTED] lei penalități, obligații aferente unor cheltuieli în cuantum de [REDACTED] lei, deduse greșit, întrucât aceste cheltuieli nu au fost destinate scopului afacerii, sumă pe care de altfel reclamanta și-a însușit-o.

Așa fiind, urmează ca Tribunalul, față de considerentele expuse să admită acțiunea în parte și să modifice Decizia nr.17/18.04.2005 în sensul stabilirii în sarcina reclamantei a unor obligații fiscale suplimentare în cuantum de numai [REDACTED] lei ROL.

Se va lua act că reclamanta nu a solicitat cheltuieli de judecată.

Văzând acțiunea legal timbrată;

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea formulată de contestatoarea [REDACTED], domiciliată în Focșani, str. [REDACTED] județul Vrancea, împotriva deciziei nr.17 din 18 aprilie 2005, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Vrancea, cu sediul în municipiul Focșani, bd. Independenței nr.24, potrivit legii contenciosului administrativ, înregistrată sub nr.377/C+C/2005 și în consecință;

Anulează în parte decizia nr.17/18.04.2005, a D.G.F.P.Vrancea și în consecință stabilește în sarcina reclamantei și titlu de obligații fiscale suplimentare suma de ~~.....~~ lei ROL în loc de ~~.....~~ lei ROL.

la act că reclamanta nu a solicitat cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 20 decembrie 2005.

PREȘEDINTE,
Simona-Florica Nicolau

GREFIER,

$\Sigma A = 11.925.221$

$\Sigma R = 6.159.890$

$\Sigma T = 18.107.000$

Red. S.N.
23.12.2005
Dact.I.S.
03.01.2006
ex. 5